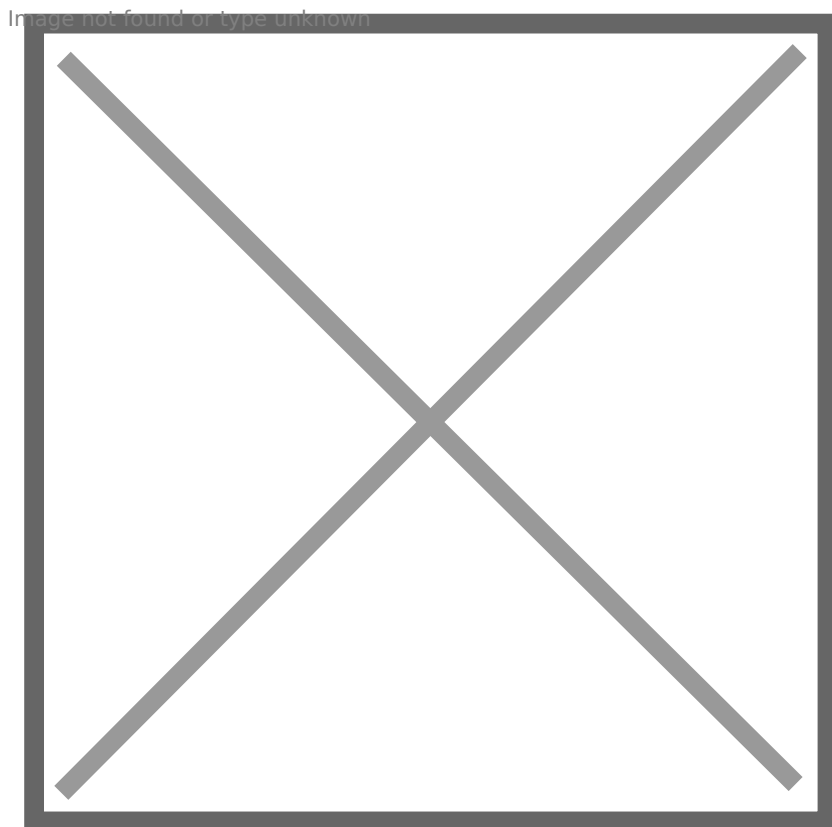

Indyjskie Su-30MKI z pociskami strategicznymi

#Lotnictwo wojskowe #Przemysł zbrojeniowy #Strategia i polityka 13 maja 2010

Indie rozpoczęły prace nad uzbrojeniem myśliwców Su-30MKI w pociski dalekiego zasięgu Nirbhay. Mogą one być uzbrojone w głowice atomowe.

Prace rozwojowe nad pociskami manewrującymi Nirbhay trwają już 5 lat. Realizuje je kompania Advanced Systems Laboratory, podporządkowana DRDO - organizacji badań i rozwoju systemów obronnych. Według danych oficjalnych, Nirbhay ma mieć zasięg 800-1200 km i rozwijać prędkość poddźwiękową (Ma0,7). W jego konstrukcji wykorzystano techniki *stealth*. Masa pocisku ma wynosić ok. 1000 kg, a

długość ok. 6 m. Naprowadzanie na cel ma zapewniać głowica bezwładnościowa. Być może będzie ona uzupełniona systemem satelitarnym wykorzystującym rosyjski GLONASS.

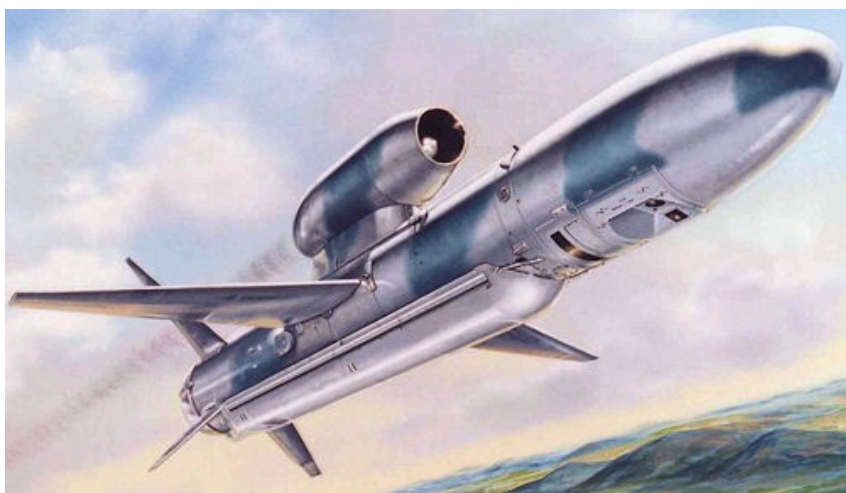
Prace projektowe i badania aerodynamiczne pocisku Nirbhay już zakończono. Pierwsze próby w locie prototypów mają rozpocząć się w 2010. Publiczna premiera pocisku jest planowana na Aero India 2011.

Obecnie indyjskie lotnictwo dysponuje tylko klasycznymi bombami, które można uzbroić w głowice atomowe. W 1998 Delhi kupiło izraelskie skrzydlate pociski Popeye II. Ich zasięg jest jednak niewielki, nie przekracza 80 km. Nie wiadomo ile kupiono tych pocisków i które samoloty mogą je przenosić.

Nirbhay, jeśli wejdzie do uzbrojenia, będzie drugim pociskiem samosterującym w indyjskim lotnictwie. W 2012 ma bowiem wejść do linii pocisk BrahMos. Jego próby mają rozpocząć się na początku 2011. BrahMos w wersji lotniczej (morska i lądowa są już w linii) będzie przystosowany do atakowania głowicami konwencjonalnymi celów

lądowych i morskich w odległości do 300 km. Pociski tego typu także będą przenoszone przez Su-30MKI.

Indyjskie zbrojenia są odpowiedzią na prace rozwojowe prowadzone przez Pakistan. Islamabad finansuje rozwój pocisku samosterującego Babur. Prawdopodobnie odbywa się to z pomocą ChRL. Istnienie Babura ujawniono w 2005, a 2 lata później pokazano pocisk krótkiego zasięgu Ra'ad, opracowywany przy wsparciu RPA. Status obu programów pakistańskich nie jest obecnie jasny.

Prace rozwojowe nad pociskami manewrującymi Nirbhay trwają już 5 lat. Realizuje je kompania Advanced Systems Laboratory, podporządkowana DRDO - organizacji badań i rozwoju systemów obronnych. Według danych oficjalnych, Nirbhay ma mieć zasięg 800-1200 km i rozwijać prędkość poddźwiękową ($Ma0,7$). W jego konstrukcji wykorzystano techniki *stealth*. Masa pocisku ma wynosić ok. 1000 kg, a długość ok. 6 m. Naprowadzanie na cel ma zapewniać głowica bezwładnościowa. Być może będzie ona uzupełniona systemem satelitarnym wykorzystującym rosyjski GLONASS.

Prace projektowe i badania aerodynamiczne pocisku Nirbhay już zakończono. Pierwsze próby w locie prototypów mają rozpocząć się w 2010. Publiczna premiera pocisku jest planowana na Aero India 2011.

Obecnie indyjskie lotnictwo dysponuje tylko klasycznymi bombami, które można uzbroić w głowice atomowe. W 1998 Delhi kupiło izraelskie skrzydlate pociski Popeye II. Ich zasięg jest jednak niewielki, nie przekracza 80 km. Nie wiadomo ile kupiono tych pocisków i które samoloty mogą je przenosić.

Nirbhay, jeśli wejdzie do uzbrojenia, będzie drugim pociskiem samosterującym w indyjskim lotnictwie. W 2012 ma bowiem wejść do linii pocisk BrahMos. Jego próby mają rozpocząć się na początku 2011. BrahMos w wersji lotniczej (morska i lądowa są już w linii) będzie przystosowany do atakowania głowicami konwencjonalnymi celów

lądowych i morskich w odległości do 300 km. Pociski tego typu także będą przenoszone przez Su-30MKI.

Indyjskie zbrojenia są odpowiedzią na prace rozwojowe prowadzone przez Pakistan. Islamabad finansuje rozwój pocisku samosterującego Babur. Prawdopodobnie odbywa się to z pomocą ChRL. Istnienie Babura ujawniono w 2005, a 2 lata później pokazano pocisk krótkiego zasięgu Ra'ad, opracowywany przy wsparciu RPA. Status obu programów pakistańskich nie jest obecnie jasny.

© Wszelkie prawa zastrzeżone, 2007-2025 Altair Agencja Lotnicza Sp. z o. o